

מ"ת 68704/01/18 - מדינת ישראל נגד גדי בראנס (עציר) - בעצמו, מאור בראנס (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

30 ינואר 2018

מ"ת 68704-01-18 מדינת ישראל נ' בראנס (עציר) ואח'

לפני כבוד השופטת שוש שטרית

מדינת ישראל

המבקשת

ע"י ב"כ עו"ד נמרוד שחל

נגד

המשיבים

1. גדי בראנס (עציר) - בעצמו
2. מאור בראנס (עציר) - בעצמו
- שניהם ע"י ב"כ עו"ד סוזי שלו

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

המדינה עותרת למעצרו של המשיבים עד תום ההליכים, זאת על רקע כתב אישום המייחס להם עבירות של איומי, הסגת גבול פלילית, תקיפת זקן הגורמת חבלה ממש ותקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר.

על פי המתואר בכתב האישום, המשיבים יצרו קשר טלפוני ביום 25.1.2018 בשעת צהריים עם המתלונן ואיימו עליו כי הוא הולך למות וזאת מאחר והמתלונן הזמין את אביהם למסיבת יום הנישואין שלו לאחר שהיו בנתק ארוך. סמוך לאחר מכן, הגיעו המשיבים לביתו של המתלונן והשליכו לחצר ביתו שקיות שהכילו את בגדי אביהם. במעמד זה החל ויכוח בין המתלונן והמשיבים ואלה החלו לקלל זה את זה ובשלב מסוים המשיבים קפצו מעל הגדר, נכנסו לחצר, הכו את המתלונן באגרופים וגרמו לו לחבלה בדמות דימום מהאף ורגישות בכל חלקי גופו. אשתו של המתלונן ניסתה להפריד בין המתלונן למשיבים, אולם אלה מנעו ממנה בכל פעם שהתקרבה ודחפו אותה וזו נפלה פעם על הרצפה ופעם על ספה שהייתה במקום.

ב"כ המשיבים הסכימה לקיומן של ראיות לכאורה, ואשר לעילת המעצר טענה כי זו אינה בעצמה גבוהה ואינה מחייבת את המשך מעצרו של המשיבים וכי ניתן להסתפק בשלב הזה בחלופת מעצר בעיר ערד בביתה של בת הדוד של המשיבים, בפיקוחה ובפיקוח בעלה.

לטענת ב"כ המשיבים, אין מדובר בסכסוך משפחתי מורכב, אלא בכעס של המשיבים על כך שאביהם השלים עם אחיו הוא המתלונן ועל רקע הדברים שהוחלפו ביניהם במהלך השבעה של אמם לפני כשנה לערך. לדידה לא מדובר בסכסוך שיש בו אלמנטים אובססיביים של המשיבים כלפי המתלונן או להפך, גם לא מדובר בסכסוך שלא ניתן לגשר עליו

והרחקה של המשיבים מהמתלון היא לבדה אף יכולה להשיג את מטרת המעצר. בהקשר זה ציינה בעברם הנקי של המשיבים, ללא כל מעורבות מכל סוג שהיא בפלילים ואת אורח חייהם הנורמטיבי עד לאירוע האמור.

ציינה בעובדה שהמתלון אף הוא הכה במשיבים ובכך שהמתלון הגיש תלונה במשטרה רק כעבור חמישה ימים ממועד קרות האירוע שבמהלך ימים אלה לא הייתה כל פניה או ניסיון מצד המשיבים לפגוע במתלון.

ב"כ המבקשת עיין קצרות בתיק החקירה שכתב האישום כאמור הוגש רק היום וטען כי אין מקום לשחרורם של המשיבים לחלופת מעצר בשלב הזה, שכן לדידו יש להידרש לתסקיר מעצר אשר יביא בפני בית המשפט תמונה רחבה בכל הנוגע לסכסוך שבין המשיבים למתלון ולעומקו והאם ניתן להסתפק בחלופת מעצר.

עיינתי בחומר החקירה ולטעמי ניתן להשיג את מטרת המעצר בחלופת המעצר שהוצעה בפניי. בהקשר זה אציין כי איני סבורה כי מהמשיבים נשקפת מסוכנות כלפי המתלון בעצמה המחייבת את המשך מעצרו, בוודאי לא את מעצרו עד תום ההליכים. לטעמי בנסיבות המקרה גם אין צורך להידרש לתסקיר מעצר.

הסכסוך בין המשיבים למתלון שהוא דודם, אחיו של אביהם, הוא על רקע דברים שאמר המתלון למשיבים בעת ימי השבעה של אמם. המתלון אמר להם כי הם מעשנים בשבת ולאחר דברים עזב את המקום ומאז משפחת המתלון, המשיבים ואביהם אינם מדברים. סמוך לפני האירוע המתלון ואשתו חגגו יום נישואין והזמינו את אביהם של המשיבים וזה נעתר לבקשתם, מה שהרגיז את המשיבים לכן אלה ארזו את בגדיו של אביהם בשקיות, התקשרו למתלון ואמרו לו בין היתר כי עכשיו אביהם יעבור לגור אצלו, גם איימו עליו ובהמשך הגיעו סמוך לביתו והשליכו את השקיות אל מעבר לגדר.

במעמד זה התפתח ויכוח בין המשיבים למתלון שבמהלכו הוחלפו קללות ביניהם עד שהמתלון אמר לאחד המשיבים "בן זונה" ואז דילגו המשיבים מעל הגדר והאירוע התגלגל לאליומות פיזית. לא יכול להיות חולק כי המשיבים הכו במתלון, אם כי גם המתלון הכה בהם. המתלון נפצע באפו מאחד האגרופים שהיכו בו המשיבים, הוא דימם וקיבל טיפול רפואי.

יש ממש בטענת ב"כ המשיבים לפיה העובדה שהמתלון הגיש תלונה רק כעבור 5 ימים, אשר במהלכם לא הייתה כל פניה של המשיבים למתלון או ניסיון כזה או אחר של המשיבים להוסיף ולפגוע במתלון מחזקת בטענה כי מדובר באירוע חד פעמי שהסיכוי שיחזור על עצמו הוא קלוש.

לאמור יש להוסיף כי העובדה שבמהלך הנתק בין המשיבים לבין המתלון שארך למעלה משנה וחצי לא היה כל ניסיון מצד המשיבים ליצור נקודות חיכוך על מנת לפגוע במתלון, מדברת בעד עצמה. נראה כי נקודת החיכוך נוצרה בעצם אותו אירוע, יום נישואין של המתלון והגעת אביהם לאותו אירוע.

עוד בהקשר זה ניתן להוסיף כי המשיבים, עת הגיעו סמוך לחצר הבית של המתלון, לא דילגו מיד ונכנסו לחצר הבית על

מנת לפגוע בו, אלא השליכו את השקיות ורק לאחר שהעניין התלהט, גמלה בלבם ההחלטה לפגוע בו גם פיזית.

כך או כך, תוצאת הדברים למרבה המזל אינה קשה ובמכלול הנסיבות והדברים אין לי ספק כי חלופת המעצר שהוצעה בעיר ערד, שהינה מרוחקת מבאר שבע, בבית משפחת המשיבים תאין מכל רמת סיכון ככל שישנה.

נתתי דעתי לכך שהמשיבים נעדרי עבר פלילי ובשים לב שהשניים מנהלים אורח חיים נורמטיבי, שניהם עובדים ובעלי משפחות ועבודתם היא מחוץ לעיר באר שבע, אני מורה על שחרורם של המשיבים בתנאים הבאים:

א. נאסר על המשיבים להיכנס לעיר באר שבע משך 30 ימים. משיב 1 ישהה בבסיס הצבאי בו הוא משרת, בסופי שבוע ישהה בביתם של גב' מיטל בראנס ת.ז. 042839670 ומר יהודה בראנס ת.ז. 37237724 ברח' החסידה 9 בערד.

משיב 2 ישהה בביתם של גב' מיטל בראנס ת.ז. 042839670 ומר יהודה בראנס ת.ז. 37237724 ברח' החסידה 9 בערד, אם כי יהיה רשאי לצאת לעבודה החל מהשעה 14:30 ועד השעה 02:30.

ב. נאסר על המשיב ליצור כל קשר בין במישרין ובין בעקיפין עם המתלונן.

ג. התייצבות לכל הדיונים בעניינו, וזאת בליווי אחד הערבים.

ד. כל אחד מהמשיבים יפקיד סכום של 3,500 ₪.

ה. ערבות עצמית של כל אחד מהמשיבים וערבות צד ג' של כל אחד מהערבים הנ"ל בסך 5,000 ₪ כל אחת.

לא יעמדו המשיבים בתנאי השחרור, ייעצרו ויובאו בפניי בתוך 48 שעות.

על ב"כ המשיבים להבהיר למשיבים ולערבים שוב את כל תנאי השחרור, לוודא כי הבינו אותם, וכן לוודא כי הללו הבינו היטב כי כל הפרה של תנאי מתנאי השחרור - יכול ותוביל הן למעצרו המחודש והן לחילוט הערבויות.

מורה על ביטול דיון ההקראה הקבוע בפניי ליום 13.2.2018.

המשיבים הודעו בדבר מועד הדיון המקדמי הקבוע בתיק העיקרי ליום 7.3.2018 בשעה 12:00 בפני כב' השופט אמיר דורון וכי עליו להתייצב בליווי אחד הערבים.

**ניתנה והודעה היום י"ד שבט תשע"ח,
30/01/2018 במעמד הנוכחים.
שוש שטרית, שופטת בכירה**

